

Vlaams
Parlement

stuk **2292** (2013-2014) – Nr. 1
ingediend op 22 november 2013 (2013-2014)

Gedachtewisseling

over de databank Beschermingen
van het Agentschap Onroerend Erfgoed

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu,
Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
uitgebracht door mevrouw Mercedes Van Volcem

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Bart Martens.

Vaste leden:

de heren Robrecht Bothuyne, Lode Ceyskens, de dames Tinne Rombouts, Valerie Taeldeman;
mevrouw Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, de heer Pieter Huybrechts, mevrouw Marleen Van den Eynde;
de dames Gwenny De Vroe, Mercedes Van Volcem;
de heren Bart Martens, Jurgan Vanlerberghe;
mevrouw Tine Eerlingen, de heer Wilfried Vandaele;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Hermes Sanctorum.

Plaatsvervangers:

de dames Karin Brouwers, Veerle Heeren, de heren Johan Sauwens, Jan Verfaillie;
mevrouw Katleen Martens, de heren Wim Van Dijck, Wim Wienen;
de heren Karlos Callens, Dirk Van Mechelen;
de heer Steve D'Hulster, mevrouw Michèle Hostekint;
de heren Piet De Bruyn, Marius Meremans;
de heer Boudewijn Bouckaert;
de heer Dirk Peeters.

INHOUD

1. Toelichting door mevrouw Sonja Vanblaere, administrateur-generaal van het Agentschap Onroerend Erfgoed	4
2. Bespreking	7
Gebruikte afkortingen	11

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed hield op 16 oktober 2013 een gedachtewisseling over de databank Beschermingen met mevrouw Sonja Vanblaere, administrateur-generaal van het Agentschap Onroerend Erfgoed.

1. Toelichting door mevrouw Sonja Vanblaere, administrateur-generaal van het Agentschap Onroerend Erfgoed

Mevrouw *Sonja Vanblaere* legt uit dat de toelichting voortvloeit uit een aantal vragen die zijn gerezen inzake de beschermingsdatabank van het Agentschap Onroerend Erfgoed (*Hand. VI.Parl. 2012-13, nr. C71*). Begin 2013 is afgesproken om in het najaar een toelichting te verzorgen bij een project dat dan sinds enige maanden van start is gegaan. Het is vooral een technisch verhaal dat wel heel wat mogelijkheden en gevolgen blootlegt. Het resultaat blijkt een bijzonder klantvriendelijke, flexibele en brede output en dito zoekmogelijkheden. Projectleider van het tijdelijk project voor de opstart is mevrouw Sophie Mortier.

Probleemstelling

In de zomer van 2011 was het Agentschap Onroerend Erfgoed een feit. Het werd meteen geconfronteerd met een niet-functionerende databank. Er was nog wel geïnvesteerd in een databank, maar die heeft nooit echt gewerkt en is op een bepaald moment helemaal gecrasht.

Oplossingen

Als tijdelijke oplossing werd voor een raadpleegbaar Excel-bestand geopteerd, waarin belanghebbenden of geïnteresseerde burgers konden zien wat er beschermd was. Daarnaast was er een kast met zeer veel informatie op papier die niet in het Excel-bestand zat en derhalve niet toegankelijk was. Het agentschap koos voor de ontsluiting van het Excel-bestand via internet met de toevoeging van zoekvelden. Die zogenaamde ‘zomerdatabank’ bevatte nog wel fouten en was niet zo gebruiksvriendelijk, maar in elk geval beter dan de Excel-lijst. De definitieve oplossing op lange termijn moet een totaal nieuwe databank worden waarin ook de besluiten zijn opgenomen, maar die toch vooral objectgericht is en dus ook alle informatie op papier bevat.

De nieuwe databank

Het project rond de databank Beschermingen loopt over drie jaar, waarvan het eerste bijna ten einde is. Technisch is er heel wat tijd nodig om een dergelijke databank te laten functioneren. Fundament is het model van de databank van de inventaris. De ‘look and feel’ (vormgeving en stijl) zijn gelijklopend. De nodige internationale standaarden zijn van toepassing. Er zal veel minder onderscheid zijn tussen de werkwijze van het model van de inventaris en de uiteindelijke databank dan met de Excel-lijst. Het object staat centraal. De communicatie met andere datasystemen wordt mogelijk gemaakt. Het agentschap wil proberen zo maximaal mogelijk te communiceren met andere spelers zoals het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen, stadsbesturen enzovoort. Het kan gaan om afnemers of personen die gegevens aanleveren. Het kan gaan om services en websites waarmee men informatie kan delen. Als de stad Brugge bijvoorbeeld afnemer is, kan ze een kopie van de databank nemen van het deel dat betrekking heeft op Brugge en dat op haar eigen website plaatsen. Dat bestand wordt door een koppeling ook automatisch geactualiseerd en is derhalve geen momentopname.

Mevrouw Vanblaere maakt een vergelijking tussen de bestaande en de nieuwe databank. Beide zijn stabiel en performant en ze zijn ook webtoepassingen. Tot zover gaat de vergelijking op. De vooralsnog gebruikte databank is niet correct gestructureerd. Objectinformatie

(over het onroerend erfgoed) en besluitinformatie (over de bescherming) zijn vermengd. In de nieuwe databank blijven die twee strikt gescheiden. Daar is alle informatie ook volledig correct. In de oude versie zit vaak foute of dubbele informatie. De nieuwe databank zorgt voor een ruime documentatie met beelden en foto's, wat in de oude niet het geval is. Ook koppeling met elk mogelijk intern of extern systeem wordt mogelijk, in tegenstelling tot de beperkte mogelijkheden van de databank die momenteel gebruikt wordt. Er worden tevens zeer uitgebreide zoek- en rapportagefaciliteiten aangeboden, om uiterst selectief te kunnen werken. Vooralsnog zijn de zoekmogelijkheden zeer beperkt: adres, titel en type van bescherming.

De spreekster licht een simulatie toe om te tonen hoe een dergelijke databank eruit zou kunnen zien en om de gelijkenis met de huidige inventarisdatabank te illustreren. Voor de gebruiker wordt alles eenvoudiger: één portaal, één databank. De lay-out zoals getoond in de presentatie is geënt op de huidige inventariswebsite. Dit is niet de definitieve lay-out van het uiteindelijke portaal. In een eerste fase werkt het agentschap aan de ontwikkeling van de databank (en dus het achterliggend systeem voor invoer), pas in een tweede fase zal de lay-out van de website (en dus het publieke portaal) worden ontwikkeld.

Een praktische optie is de link die gelegd kan worden met andere bronnen, zoals bijvoorbeeld www.erf-goed.be, waar privépersonen foto's plaatsen van beschermd erfgoed. Met het nieuwe systeem kan er een link gelegd worden en mits instemming van de personen in kwestie, kunnen die beelden aan de eigen databank gekoppeld worden.

Een volgend element zijn de thesaurustermen. Ze zitten in de inventarisdatabank en niet in de huidige databank Beschermingen. Ze maken selecteren gemakkelijker en het zoekproces doelgerichter en gedetailleerder. Ook een uitgebreide beschrijving van het beschermd erfgoed, de reden en verantwoording voor de bescherming en het historisch overzicht, alles op basis van het inhoudelijke dossier, ontbreken nog in de huidige databank. Het werd wel al belangrijk geacht in de inventarisdatabank en wordt als principe ook doorgetrokken naar de nieuwe beschermingendatabank.

De bibliografie moet een opsomming aanreiken van het bronnenmateriaal en derhalve verduidelijken wat er aan de basis ligt van een bescherming en wat voor wetenschappelijk werk eraan is voorafgegaan. Het rechtvaardigt ook het waarom van een bescherming.

Het element 'relaties' impliceert dat er een koppeling kan gebeuren naar andere beschermde objecten. Zo kunnen bijvoorbeeld de begijnhoven gelinkt worden aan de begijnhofhuizen die erin vervat zijn.

Elke bescherming stoelt op een besluit. Via de respectieve link kan de pdf geopend worden van het besluit met betrekking tot de gezochte bescherming. Zo wordt de tekst ervan toegankelijk voor de bezoeker.

Van de databank gebruik maken kan op twee manieren. Via een zoekformulier kan op inhoudelijke criteria gezocht worden. Via het geoportaal kan ook op kaart of locatie of adres worden gezocht. Dat laatste lijkt mevrouw Vanblaere vooral interessant voor onder meer notarissen.

Door alle aangeboden faciliteiten moet het voor klanten/gebruikers mogelijk worden de databank als het ware te integreren in de eigen werking, selecties te maken en niet telkens opnieuw de link te moeten leggen, omdat de technologie ervoor zorgt dat alles ook bij de afnemer geactualiseerd blijft.

Stappenplan

De ontwikkeling van het hele concept, zoals opgenomen in de eerste fase van het stappenplan, is voltooid. Het maken van scans en het schonen ervan is voltooid. Er werden metadata ingevoerd en de eerste testen lopen. Het team is nu bezig met het invoeren van de gegevens van de eerste provincie. Doel is de gegevens van alle provincies in te voeren en zodra dat een feit is, de fase aan te vatten waarbij in alle koppelingen wordt voorzien. Het zoekformulier wordt dan uitgebreid en een waardenmodule opgezet. Ook aan de lay-out van de website wordt gewerkt. Ten slotte zal de website gelanceerd worden, gekoppeld aan communicatie daarover.

Het project zit voorlopig op schema. Mevrouw Vanblaere wil graag een moment plannen na nog een jaar om dan al met de reeds ingevoerde en raadpleegbare informatie de werking praktisch te illustreren aan de commissie.

Effecten

De spreekster staat vervolgens stil bij de win-wineffecten, voor het beleidsveld zelf en voor de andere partners en actoren. Het beleidsveld zelf krijgt voor het eerst correcte en duidelijke informatie over alle beschermde objecten. Bij de ontwikkeling van de databank is het team op heel wat ‘vervuild’ materiaal gestuit. Dergelijke beschermingen moeten grondig herbekeken worden, niet inhoudelijk, maar wel op het vlak van technische gegevens. Bovendien worden onder meer tekst, foto's en afbakening in GIS ter beschikking gesteld. Dat bestond niet in de voorlopig gehanteerde databank.

De ontsluiting van opgevraagde gegevens gebeurt veel gebruiksvriendelijker. De informatie op papier is niet alleen in Brussel aanwezig, maar delen van de informatie bevinden zich ook bij de provincies. Om de nodige gegevens samen te brengen, moeten mensen op diverse plaatsen zich inspannen. De gegevens worden met het nieuwe systeem centraal beschikbaar en voor iedereen onmiddellijk toegankelijk via internet.

De informatie is ook machinaal toegankelijk voor andere toepassingen. De data kunnen derhalve vlotter geïntegreerd worden in het dossierbehandelingssysteem en de inventaris. Intern wordt de terugkoppeling gemakkelijker.

Tot slot biedt de nieuwe databank handige rapportagemogelijkheden, om bijvoorbeeld informatie aan te leveren bij parlementaire vragen over beschermingen, al moet het eigenlijk de bedoeling zijn dat de betrokken vraagsteller die informatie zelf uit het systeem kan halen.

Ook andere beleidsdomeinen hebben baat bij de databank Beschermingen. Ruimtelijke Ordening, Leefmilieu, Natuur en Bos, Economie (afdeling Ondernemen) krijgen via die weg volledige en duidelijke informatie over beschermde objecten: administratieve informatie, inhoudelijke informatie en de GIS-laag. Die kunnen ze gebruiken in functie van omgevingsdossiers, vergunningen en planning. Ook Toerisme Vlaanderen vraagt al heel lang naar duidelijke informatie over wat er beschermd erfgoed is in Vlaanderen en naar de inhoud van de beschermingen. Dat was vooralsnog niet voorhanden omdat de inhoud in een dossier vervat zat. Wat zal worden aangeboden kan eenvoudig worden gebruikt in de eigen toepassingen. Via webservices kan het geïntegreerd worden in applicaties.

Tot slot krijgen ook derden via de nieuwe databank duidelijke informatie over beschermde objecten. Lokale overheden kunnen de informatie aanwenden in het kader van vergunningen, ruimtelijke planning of bijvoorbeeld het eigen erfgoedbeleid. Notarissen vinden sneller de informatie die ze nodig hebben over onder meer percelen en adressen, wat van

belang is in het licht van hun taak als instrumenterend ambtenaar bij verkoop van onroerend erfgoed.

De burger is al zeer geïnteresseerd gebleken in het geïnventariseerd onroerend erfgoed in zijn omgeving. Het nieuwe systeem laat toe zich over beschermd erfgoed sneller en beter te informeren.

Tot slot is ook de UNESCO vragende partij om een beeld te krijgen van het beschermd erfgoed in België. Tot nu kon Vlaanderen aan die vraag niet tegemoetkomen. De belangstelling gaat vooral uit naar de perimeters die onder UNESCO-bescherming vallen, en het erfgoed dat zij zelf beschermden zoals begijnhoven, belforten en historische binnensteden.

2. Bespreking

Mevrouw *Karin Brouwers* beaamt het nut van de nieuwe databank, maar betreurt tegelijk dat het nog tot 2015 zal duren vooraleer het instrument klaar is. Heeft het agentschap ooit overwogen om met een klein maar correct systeem te beginnen en om nadien de ‘toeters en bellen’, zoals allerlei functies en toepassingen, eraan toe te voegen? Hoeveel personen werken dagelijks aan de databank op de administratie?

Mevrouw *Mercedes Van Volcem* is er veeleer voor te vinden meteen de zaak integraal aan te pakken en het werk grondig en goed te doen wat betreft de databank. Dat het iets langer duurt vooraleer een dergelijk instrument in gebruik kan worden genomen, vindt het lid minder erg.

In verband met de actualisering van de databank, heeft ze wel bedenkingen. Het is een steeds evoluerend gegeven. Bouwkundig erfgoed kan verdwijnen, gesloopt worden met sloopvergunningen. Zijn steden en gemeenten verplicht daar zelf melding van te maken of kunnen ze zelf aanpassingen aanbrengen? Is er controle op? Het lid veronderstelt dat het agentschap niet het risico wil lopen een gedateerde databank te hebben.

De heer *Johan Sauwens* vindt het confronterend dat de Vlaamse administratie in 2013 niet beter gebruik kan maken van beschikbare technologieën wanneer het over dergelijke cruciale gegevensbestanden gaat. Het lid waardeert wel het enthousiasme waarmee het agentschap het nieuwe systeem toelicht en wijt de achterstand dan ook vooral aan een jarenlange onderbemanning van de dienst. De heer Sauwens stelt dat het om gegevens met een vrij grote juridische draagkracht gaat en waarmee aanzienlijke financiële belangen gemoeid kunnen zijn. Administratieve zorgvuldigheid is primordiaal. Kan de databank sneller klaar zijn dan in 2015?

Voorts wil het lid weten hoe een notaris op dit moment kan beschikken over de correcte juridische gegevens. De notarissen zijn mee verantwoordelijk voor de correctheid van de dossiers.

Mevrouw *Sonja Vanblaere* antwoordt dat er zeven personeelsleden aan de databank werken. De vroegere databank is gecrasht toen ze net begon als administrateur-generaal van het Agentschap Onroerend Erfgoed. De voorlopige ‘zomerdatabank’ was geen afdoend alternatief op de lange termijn en dus pleitte ze er bij de minister voor een project te starten met zeven medewerkers gedurende drie jaar. Deze personeelsleden staan buiten het kader en werken er voltijds aan. Projectleider is mevrouw Sophie Mortier, die al op het agentschap werkte, en ervaring had met de CAI, de inventarisdatabank. De rest zijn zeer jonge mensen die geen andere taak hebben dan de databank op punt stellen.

Kan het niet sneller? Ook de minister drong aan op een snelle beschikbaarheid. Er is overwogen om per provincie te werken en die stelselmatig af te werken. Er is ook aan gedacht

om provincie per provincie open te stellen voor het publiek, maar dat leek echter geen correcte handelswijze ten overstaan van de resterende provincies. Bovendien is het niet gebruiksvriendelijk wegens het gecombineerd blijven bestaan van twee databanken over beschermingen, waarbij geen van beide nog actuele en volledige informatie zal kunnen bieden. Om het geheel gebruiksvriendelijk te maken met alle functionaliteiten die daarvoor nodig zijn, is de gekozen werkwijze volgens de spreker de enige juiste. Een tussentijdse evaluatie is mogelijk. De databank vergt veel werk en het lijkt lang te duren, stelt mevrouw Vanblaere, maar de kwaliteit van het resultaat moet dan ook naargelang zijn.

Notarissen kunnen terecht op de huidige databank (beschermingen.onroerendergoed.be), op deze website zijn alle beschermingsbesluiten raadpleegbaar. Ook alle nieuwe beschermingen worden via deze website raadpleegbaar gemaakt. Notarissen kunnen ook terecht op het geo-portaal van het agentschap (geo.onroerendergoed.be). Op het geo-portaal kan gezocht worden op adres en kan ingezoomd worden tot op kadastraal perceel. De inventariswebsite is een derde informatiekanaal. Deze website bevat alle informatie over vastgesteld bouwkundig erfgoed en legt waar mogelijk een link met de beschermingsdatabank (inventaris.onroerendergoed.be).

Een beschermd erfgoed mag niet gesloopt worden. Dat is een misdrijf. Als er beschermd erfgoed gesloopt zou worden, dan weet het agentschap dat zeker, stelt de spreker. Sloop kan wel als het gaat om geïnventariseerd erfgoed. Het agentschap geeft daarbij advies. Dat koppelen aan een vergunningenregister, zoals al meermaals is gevraagd, heeft volgens de spreker weinig zin. Het advies inzake sloop is niet bindend. Er is een meldingsformulier bij de inventaris van het geïnventariseerd erfgoed, waarmee steden en/of burgers kunnen doorgeven wat al dan niet verkeerd in de inventaris staat of wat gesloopt is. Eenmaal per jaar wordt dan een ‘ronde van Vlaanderen’ gedaan om de gemelde feiten te checken. Het geïnventariseerde erfgoed beslaat meer dan 85.000 items. Dat kan niet systematisch bijgehouden worden. Daarom gaat het agentschap af op wat wordt gemeld, wat meteen ook een contactmoment met het veld is.

De vergunningendatabank zou wel afnemer kunnen zijn en een deel van de databank in de eigen bestanden integreren. Dat kan zinvol zijn om gemakkelijker advies te kunnen geven. Soms wordt geïnventariseerd erfgoed dermate verbouwd, en moet er geen advies gevraagd worden zoals voor sloop het geval is, dat het oorspronkelijke eigenlijk verdwijnt en het resultaat erger is dan sloop. Dat mist men met de vergunningendatabank dan ook.

De heer *Bart Martens* begrijpt daaruit dat er ook geen meldingsplicht is voor sloopvergunningen voor geïnventariseerd erfgoed.

Mevrouw *Sonja Vanblaere* bevestigt dat. Het advies om niet te slopen kan afgeleverd worden tot op het niveau van de deputatie. De gemeente kan dan alsnog een vergunning voor sloop afleveren en dat advies naast zich neerleggen. Bovendien is niet eens zeker dat wie de aanvraag voor sloop indiende, uiteindelijk ook tot sloop overgaat. Soms verloopt er zo veel tijd dat de aanvrager intussen tot een andere oplossing is gekomen.

De heer *Koen Van Daele*, informaticus, voegt eraan toe dat het agentschap in feite niet op de hoogte is van het feit dat een gemeente een vergunning voor sloop aflevert. In het vergunningenregister dat centraal door Ruimtelijke Ordening wordt beheerd, wordt geen onderscheid gemaakt tussen de diverse stedenbouwkundige vergunningen en dus ook niet tussen sloop- of bouwvergunning. Het agentschap kan daaruit derhalve niet afleiden wat er gesloopt is. Sommige gebouwen worden gesloopt, met uitzondering van de gevel. Binnen de marges van Ruimtelijke Ordening staat dat gebouw er gewoon nog. Een vergunningenregister kan hoogstens een signaalfunctie vervullen voor het Agentschap Onroerend Erfgoed, stelt de spreker. Niet zelden is het bijzonder moeilijk om de informatie lokaal te koppelen aan de informatie van het agentschap. Gaat het om hetzelfde ge-

bouw? Op die informatie zit dus danig wat ruis. Daarom neemt het agentschap schriftelijk contact op met de gemeenten om navraag te doen over wat er op hun grondgebied in het voorbije jaar met het erfgoed is gebeurd. Dat blijkt de meest efficiënte werkwijze.

De heer *Bart Martens* meent dat het met de omgevingsvergunning in het vooruitzicht, allicht ook tijd is om werk te maken van een omgevingsvergunningendatabank waarin ook sloopvergunningen en gelijkaardige informatie concreet en specifiek opgenomen is en dus controleerbaar wordt.

Mevrouw *Sonja Vanblaere* merkt op dat dat niet op het niveau van de beschermingsdatabank kan worden geregeld.

Mevrouw *Mercedes Van Volcem* wijst erop dat eenieder die een bouwvergunning wil uitvoeren, de gemeente aangetekend moet verwittigen. Het lijkt haar dan evident dat wie een vergunning tot sloop van bouwkundig erfgoed krijgt, dat net zo goed op het ogenblik van uitvoering aangetekend meldt. Dan kan die informatie meteen aangepast worden. Waartoe dienen databanken en erfgoedkundige registers als ze niet up-to-date zijn, vraagt het lid zich af. Geactualiseerde lijsten zijn ook de enige manier om de evolutie van het erfgoedbeleid in de gemeenten op te volgen, dit met het oog op de vooropgestelde beloning voor erkende onroerenderfgoedgemeenten.

De heer *Bart Martens* hecht vooral belang aan een goede communicatie van de diverse systemen onderling en verwijst naar het gebruik van het CRAB, het centraal bijgehouden register van adressenbestanden.

De heer *Koen Van Daele* antwoordt dat zowel de inventarisdatabank als de beschermingsdatabank gebruik maken van het CRAB en dat zelfs als een van de eerste instanties deden. Vele gemeenten blijken dat echter nog altijd niet te doen voor de eigen informatie. De spreker vindt het jammer dat dit gebruik nog niet ingeburgerd is. Sinds een tweetal jaar is het voor het agentschap wel decretaal verplicht, stelt de heer Van Daele. Voor historische informatie is het probleem dat niemand zin heeft om met terugwerkende kracht de bestanden van de laatste tien jaar aan te passen.

De heer *Bart Martens* is voorstander van een soort van meldingsplicht voor sloopvergunningen, zoals dat voor het GIPOD en het KLIP, de informatieportalen voor het openbaar domein en voor kabels en leidingen, gebeurt. Ook daarvoor was tijd nodig om de systemen te laten doorsijpelen. Het lijkt het lid zinvol om te overwegen decretaal een vorm van meldingsplicht in te voeren.

Mevrouw *Sonja Vanblaere* onderstreept nog dat het agentschap geen vergunningverlenende overheid is, maar wel de gemeente, waar het sloop betreft.

Wat betreft de actualisatie laat ze nog opmerken dat na afloop van hun contract voor drie jaar, de zeven personen die aan de databank werken, die niet zonder meer achterlaten. Die wordt dan geïntegreerd in de werking en actualisering wordt een taak van het agentschap.

Mevrouw *Karin Brouwers* wil weten of er nog bruikbare informatie uit het gecrashte systeem kon worden gehaald. Wordt de door de zeven medewerkers ingevoerde informatie in de nieuwe databank ook inhoudelijk nog geëvalueerd op nuttigheid, mogelijke veranderingen, nood aan of overbodigheid van bescherming enzovoort?

Mevrouw *Sonja Vanblaere* bevestigt dat nog informatie uit de oude databank kon worden gehaald. Die informatie zit in de momenteel raadpleegbare beschermingsdatabank: be-

schermingen.onroerenderfgoed.be. De gegevens worden door de medewerkers gecheckt op al dan niet correcte informatie. Manifeste fouten worden uit de databank verwijderd.

De heer *Johan Sauwens* vraagt of alle gegevens ook gegeorefereerd worden via het GRB.

Mevrouw *Mercedes Van Volcem* vraagt of ook de link met het kadaster wordt gelegd.

Mevrouw *Sonja Vanblaere* bevestigt dat de gegevens gegeorefereerd worden en dat de link met het kadaster wordt gelegd.

Mevrouw *Mercedes Van Volcem* refereert aan de aangekondigde omgevingsvergunning en het besluit van de Vlaamse Regering inzake nadere regels van de project-m.e.r.-screening, dat sinds 29 april 2013 van kracht is. Het lijkt haar cruciaal voor wat betreft bouwkundig erfgoed dat wie een aanvraag doet, over zeer correcte en geactualiseerde informatie over alle intrinsieke elementen kan beschikken. Dat een ambtenaar negatief zou oordelen over een dossier vanwege het gebrek aan adequate informatie vanwege de overheid, kan voor haar niet.

Mevrouw *Sonja Vanblaere* besluit dat juist het geven van adequate informatie een van de doelstellingen van de databank is.

Bart MARTENS,
voorzitter

Mercedes VAN VOLCEM,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

CAI	Centrale Archeologische Inventaris
CRAB	Centraal Referentieadressenbestand
GIPOD	Generiek Informatieplatform Openbaar Domein
GIS	geografisch informatiesysteem
GRB	Grootschalig Referentiebestand
KLIP	Kabel- en Leidinginformatieportaal
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization